

som kan vara rest av ett **i** eller en hst. Närmast efter det korsande bandet är endast den inre delen av runslingan i behåll; här finnas tre stavar, den mellersta svagt bågböjd. R. 2—3 kunna sålunda ha varit **bi**. Alla de följande runorna äro fullt säkra. 10 **k** är icke stunget.

Juel läser i framför 1 **s** och har därefter nedre delen av 2 **b**. Sålunda 1—6 **isbiarn**.

De båda sista runorna 13—14 **li** äro helt säkert början av ett **litu** 'läto'. Inskriften har börjat med två namn. Det första har säkerligen varit *Asbiorn*. Det andra namnet, 10—12 **kus**, återfinnes på två runstenar i trakten V om Sigtuna: L 32 Väppeby, Kalmar sn och L 36 Ö. Grans kyrka; i dessa båda inskrifter avses samme man.

381. Sigtuna, Kyrkogården.

Pl. 44.

Litteratur: D 2:198. P. J. Lindal, Forskningar i Sigtuna-ängden hösten 1875 (ATA); UFT h. 5 (1876), s. 58; O. Juel, Sigtunas runstenar (i: UFT h. 26, 1908), s. 6 (nr 12); E. Brate, Anteckningar 1896 (ATA).

Äldre avbildningar: Dybeck a. a.; Brate foto (ATA).

Fragment av en runsten, inmurad i östra yttervägen på det Gernerska gravkoret, strax ovanför marken, 1,5 m. S om järndörren (se fotografi i UFT h. 26, fig. 15). Gravkoret är uppfört år 1757, och stenen har sannolikt då blivit inmurad.

Ljusgrå, kvartsrik granit. Höjd 0,61, bredd 0,59 m. Ytan är ytterst hårt sliten; möjligen har stenen tidigare legat som tröskel eller golvsten. Ristningen är därför mycket grund och ställvis nästan helt utplånad. Särskilt gäller detta om runslingan längst t. v. (i stenens nuv. läge), där knappast något är fullt säkert. Varken Dybecks eller Brates läsningar kunna verifieras. — Av ornamentiken, särskilt korsets ställning, är tydligt, att stenen sitter upp och ned. Ristningen har bestått av två rundjur med kropparna utefter stenens kanter, upptill och nedtill inböjda och kopplade. Upptill äro delar av huvudena bevarade; nedtill ha runbanden slutat i snäckformigt inrullade stjärtar. Mellan stjärtarna reser sig det i sin helhet bevarade korset, som har utgjort ristningens mittparti.

Inskrift:

... - n · ui - ... : n : resa : ... ita ... a ... u · kup : hiabi at ·

... Guð hial[p]i and ...

»... Gud hjälpe anden ...»

Till läsningen: Efter de första runorna ... - n : ui - har inskriften fortsatt i en båge utåt och uppåt, och därefter i den h. runslingan nedåt. Före 6 **n** kan här intet med någon säkerhet läsas, med undantag av ett sk: 6—10 **n : resa** är ytterst svagt men sannolikt. Punkten i 8 **e** är tydlig. R. 11 har möjligen varit **f**. 14 **a** är säkert, 15 **u** däremot ovisst. Därefter har i stjärtens spets funnits plats för en runa, varav hst synes skymta svagt. Slutet av inskriften 16—25 **kup : hiabi at ·** är tydligt, med undantag av sista runan, vars övre del är mycket hårt vittrad.

Dybeck: ... in · ui ... : r ... ret ... fti : e - su kup : hiabi at ·. — Lindal: ... in : ui ... r - - rn : res - ... fti : easu ... kup : hiabi at · ... — Brate: ... in · ui ... : biarn : resa ... fti : paour · kup : hiabi al · »Förmodligen är **al** återstoden av **sal** 'själ', som icke fått rum på korsarmen.» — Juel har ingen egen läsning utan nöjer sig med att återge Dybecks.